

AkzoNobel

Värv kui kunst —

2024

Tõnis Saadoja
„Maal aastast 2023“
2023
Õli
46 x 41 cm (raamiga 58,5 x 53,5 cm)
Teose repro on fotografeerinud
Stanislav Stepaško

Angela Maasalu
„Külmem kui põrgus“
2022
õli lõuendil
130 x 153 cm

Teose repro on fotografeerinud Anu Vahtra

	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N
JAANUAR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
VEEBRUAR				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Jenny Grönholm
„Tee“
2022
akrüül ja õli puitplaadil
82 x 122 cm

Teose repro on fotografeerinud
Stanislav Stepaško

	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T
MÄRTS	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31		
APRILL				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Maria-Kristina Ulas
 „Kirgas elukas sisemusest“
 2022
 Vineer, puit, metall, akrüül
 50x100x150 cm
 Tehniline lahendus Tanel Erik Tikk, tehniline abi Ernst-Martin Sõukand
 Liigutatav objekt

Teose repro on fotografeerinud Roman-Sten Tõnissoo

Paul Kuimet ↑
„Väike tamm 1–3“
Kromogeenne värvifoto
2023
à 138 x 138 cm

Teose repro on fotografeerinud Stanislav Stepaško

Tõnis Saadoja →
„Etüüdid pilvedega“
Õli, lõuend
2022/2023
à 30 x 38 cm

Näitusevaade: Paul Kuimet

	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L
JUULI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31			
AUGUST				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Alexei Gordin
 „Kiosk“
 2022
 Akrüül ja kunstveri lõuendil
 65x90 cm
 Teose repro on fotografeerinud Alexei Gordin

	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	
SEPTEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
OKTOOBER				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Tõnis Saadoja
„Etiüd taevaga“
2023
Õli
28 x 43 cm (raamiga 38,5 x 52 cm)
Teose repro on fotografeerinud Stanislav Stepaško

	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	
NOVEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
DETSEMBER			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	

AkzoNobel

Värv kui kunst

Angela Maasalu (s. 1990) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Londonis. Ta on tuntud oma unenäoliste, sümbolismi feministlikust ja psühoanalüütilisest vaatepunktist taasaktualiseerivate maalide poolest, kus julgelt käsitletakse isiklikke ja intimseid teemasid, armastuse, läheduse ning üksinduse temaatikat. Maasalu loominguline arsenal, kust ei puudu ka terake eneseirooniat, ei piirdu siiski ainult maalikunstiga, vaid ulatub ka akvarelli ja joonistusteni.

Oma tundlikult komponeeritud isiknäitusega „Klaasist südamega narr“ Tartu Kunstimajas (19. V–18. VI 2023) ja oma osalusega rühmanäitusel „Teisel pool suure unustuse mõõgalööki“ Narva kunstiresidentuuris (10. XII 2022–5. II 2023) kandis kunstnik vaataja sümbolirohkesse ja värvikirevasse alateadvuse maailma. Maasalu huvitab vastuoluline inimkogemus, ta tunnistab korraga õnne ja õnnetust, elu dramaatilisust ning koomilisust. Ta kasutab lugude jutustamiseks sageli autobiograafilisi fragmente, kombineerides neid sümboolsete ja poeetiliste kujunditega, et laiendada iseenda kogemus üldinimlikuks.

Jõgevalt pärit Maasalu on õppinud maalikunsti Tartu Ülikooli maaliosakonnas (BA, 2012) ja Eesti Kunstiakadeemia vabade kunstide teaduskonnas (MA, 2015) ning täiendanud end Londonis Central Saint Martins College of Art and Design'is (2013–2014). Näitustel osaleb alates 2011. aastast. Tal on olnud isiknäitusi Tallinnas, Tartus, Londonis ja Irákleios.

2017. ja 2019. aastal oli ta nomineeritud AkzoNobeli kunstipreemiale.

Nomineeris Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseum.

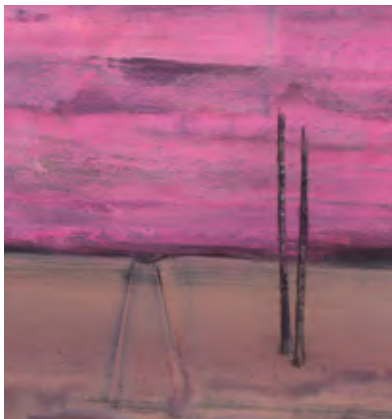
Alexei Gordin (s. 1989) on maalikunstnik, elab ja töötab Tallinnas. Tegeleb ka foto-, video- ja *performance*-kunstiga, kuid on siiski tuntud peamiselt oma sarkastiliselt kunstimaailma toimemehhanisme kommenteerivate maalide poolest, kus seiklevad vaesed kunstnikud, elitaristlikud kuraatorid, avantüristlikud galeristid ja paksu rahakotiga kunstikogujad.

Tomskis sündinud Gordin on õppinud maalikunsti Eesti Kunstiakadeemias (BA, 2011) ja Helsingi Kunstiakadeemias (MA, 2016). Näitustel osaleb alates 2010. aastast. Gordini maali keel on mõjutatud nii internetieelsest karikatuuridest kui ka nüüdisaegsest globaalsest meemikultuurist. Tema isiknäitus „Selles galeriis täituvad unistused“ Vaal galeriis (2. VI–1. VII 2023) näitab kunstnikku nii maalitehnilises kui ka kontseptuaalses tippvormis olevana, heaks üksiknäiteks oleks siinkohal hüperrealistlikus võtmes teostatud maal „Kiosk“. Kuigi oma

maalidega taotleb kunstnik enamjaolt koomilist efekti, ilmneb ta ise neis pigem traagilise natuurina – need on autoporteed kunstnikust, kes üritab tänapäeva kommertslikus (kunsti)maailmas kõigi saatuselöökidest kiuste lihtsalt ellu jääda.

2017. võitis ta Vilniuses Young Painter Prize'i nimelise konkursi, mis on iga-aastaselt aset leidnud alates 2009. aastast. Gordini teosed kuuluvad muu hulgas Tartu Kunstimuuseumi, Leedu Rahvusgalerii ja Kiasma nüüdiskunstimuuseumi kollektsiooni ning mitmetesse erakogudesse.

Nomineeris kvartallajakiri KUNST.EE.

Jenny Grönholm (s. 1988) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Virtsus. Tema melanhoolse alatooniga loomingus on oluline koht maalikunstil, mille figuuride hierarhias on loomadel ja loodusel inimestega võrdne, et mitte öelda olulisem koht. Maalikunstile lisaks on ta tegelenud ka graafika, keraamika, ehtekunsti ja tegevuskunstiga.

Soomes sündinud ja Helsingis gümnaasiumihariduse omandanud Jenny Grönholm tuli Tallinnasse tudengipõlves Erasmuse vahetusüliõpilasena ning jäigi Eestisse. Ta on lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia vabade kunstide teaduskonnas graafika eriala (BA, 2015) ning hiljem installatsiooni ja skulptuuri eriala (MA, 2018). Ta on teinud isiknäitusi Tallinnas ja Helsingis ning osalenud rühmanäitustel nii Eestis kui ka Soomes. Tema isiknäitus „Tulevikumälestused“ Tallinna Linnagaleriis (21. I–26. III 2023) on hea näide kunstniku sugestiivsest kujundimaailmast, kus inimene ja loodus kuuluvad kokku, emotsionaalselt ja lahutamatuks.

Kunstnik maalib oma kompositsioonide alusmaterjalile kõigepealt tausta, misjärel jätab ta need „tausta-maalid“ seisma ja võtab uuesti ette alles siis, kui on leidnud nendega kokku käivad lood, mida ta tahab vaatajale jutustada. Tema maalidest ei õhku valgust, vaid pigem lummavat kuma, endassemeelitavat maalähedast sumedust, mis on kõikehõlmav. Taustast tullakse siin esiplaanile ja tausta sisse kaotakse siin ka tagasi – ateljee hämaruses tegeleb Grönholm enese kaotamise ja leidmisega, protsessiga, mille ta võtab kokku sõnadega: „Mulle meeldib olla maalil“.

Nomineeris Tallinna Kunstihoone.

Tõnis Saadoja (s. 1980) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Tallinnas. Tema ajalooliste maalitraditsioonide tundmaõppimisele ja hoidmisele suunatud looming on Saadoja iseloomulikult alati läbi põimunud tänapäevase maalikunsti kontseptuaalsete küsimustega.

2000. aastatel peaaegu et masinlike fotorealistlike teostega alustanud Saadoja viimaste aastate praktika keskmes on dialoog 19. sajandi realistliku kunstiga, eriti Paul Raua (1865–1930) loominguga. Näiliselt juhuslikud, lihtsad ja etüüdlilikud motiivid on esitatud erilise hoole ja detailsusega, tõstes esile üldisemas kunstipildis pikalt tagaplaanil olnud esteetilised ja formaalsed küsimused. Vaadates mineviku pärandit ühelt poolt tähelepanelikult ja teisalt värske pilguga, on tema kunsti keskmes siiski püüdlus mõtestada maalikunsti rolli ja tähendust ennekõike tänases päevas. Saadoja isiknäitus „Kõrgus merepinnast“ Kumu kunstimuuseumis (11. IV– 24. IX 2023) tõuseb esile kõrge kvaliteedi, tervikkuse ja kontseptuaalselt huvitavate lahenduste poolest, mis annavad tunnistust kunstniku suurepärasest loomingulisest vormist.

Tallinnast pärit Saadoja on õppinud maalikunsti Tartu Ülikooli maaliosakonnas, Eesti Kunstiakadeemias (BA, 2004) ning Ida-Londoni Ülikooli vabade kunstide erialal (2006, MA). Näitustel osaleb 2001. aastast. Teda on austatud Kristjan Raua preemiaga (2013, monumentaalmaali loomise eest Teater NO99 ruumidesse), Konrad Mäe maalipreemiaga (2015) ning mitmel korral Eesti Kultuurkapitali kujutava ja rakenduskunsti sihtkapitali aastapreemiaga (2006, 2008, 2012) jpt auhindadega. Tema teosed kuuluvad muuhulgas Eesti Kunstimuuseumi ja Tartu Kunstimuuseumi püsikollektsiooni.

Nomineeris Eesti Kunstimuuseum.

Maria-Kristina Ulas (s. 1965) on graafik kes, elab ja töötab Tallinnas. Ta on tuntud oma värvikirevate kompositsioonide poolest, kus mütooloogilised ja pingestatud figuuraalsus moodustavad mängulise ja fantaasiarikka kujundimaailma.

Eesti Kunstnike Liidu aastanäitusel „Kevadnäitus 2023“ Tallinna Kunstihoone Lasnamäe paviljonis (13. V–22. VI 2023) eksponeeritud teos „Kigas elukas sisemusest“ on hea näide kunstniku joonekäsitlusest, mis põhineb küll klassikalisel stuudiumil, ent on olnud läbi aastate suunatud pigem graafika piiride laiendamisele. Kunstniku sõnul väljendavad tema teosed inimese sisemisi ja väliseid muutumisi – heitlemisi, otsinguid ja märkamisi, samaaegselt pöördelisi transformatsioone ning tüünet meelt. Tema teosed on interaktiivsed „objektid-olendid“ ja samas ka liikumatud pildid, mis on sündinud kunstniku elukestvast armastusest joonistamise vastu ning elu üle mõtisklemisest.

Tallinnas graafikute perre sündinud Ulas on lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia 1991. aastal graafika erialal. Ta on esinenud näitustel alates 1988. aastast, korraldanud paarkümmend isiknäitust ning tema kümnete rühmanäituste seas on esinemisi nii kodu- kui ka välismaal. Ta on samuti olnud aastaid tegev õppejõuna Eesti Kunstiakadeemias ning juhendanud mitmeid kursusi mujalgi. Maria-Kristiina Ulas kuulub Eesti Kunstnike Liitu ja Eesti Vabagraafikute Ühendusse, aastatel 1989–1993 tegutses ta ka Uue Graafika Grupi liikmena.

Maria-Kristiina Ulaase on omistatud Kristjan Raua nimeline kunstipreemia (1992) ning G-Galerii kunstipreemia (2002). 2006. aastal pälvis ta preemia 12. Aasia biennaalil. Kunstniku teoseid leidub avalikest kollektsioonidest näiteks Eesti Kunstimuuseumi ja Tartu Kunstimuuseumi kogudes.

Nomineeris Eesti Kunstnike Liit.

Tõnis Saadoja (s. 1980) ja **Paul Kuimet** (s. 1984) on kunstnikud, kes elavad ja töötavad Tallinnas. Peamiselt fotokunstnikuna tuntud Kuimeti ja maalijana tuntud Saadoja ühisnäitus „Maastik kulgeb läbi maja“ Tartu Kunstimuuseumis (18. III 2023–27. VIII 2023) ühendas endas erinevad kunstitegemise vahendid, ajastud ja lähenemised silmapaistval moel, et küsida, mil moel ja kas üldse on võimalik rääkida maastiku kogemisest kunsti kaudu.

Paul Kuimeti fotod ja filmid, Tõnis Saadoja maalid ning Eesti Kunstimuuseumi ja Tartu Kunstimuuseumi hoidlate nurkadest näitusele kaasaetatud ajaloolised teosed koondasid loodusvaateid, kus oluline oli hetke jäädvustamine ja selle kasvatamine kunstiliseks kujundiks. Kuimet ja Saadoja on töötanud aastaid lähedaste mõtetega ning sarnasel moel, kuid antud näitus oli nende esimene ühine väljapanek. Töötati nii kaad-

mera kui ka pintsliga, nii analoogfoto laboris kui ka ateljees, nii kodusel rõdul Tallinnas kui ka tundmatutes paikades Pärnumaal.

Paul Kuimet on fotokunstnik, kelle loodud filmid ja fotod on rahustava melanhoolia võtmes kõnelenud olukordadest, ajast ja ruumidest. Tema teravama tähelepanu all on olnud modernistlik arhitektuur ja see, kuidas me nõnda korrastatud ruume tajume.

Tõnis Saadoja on maalikunstnik, kelle viimaste aastate maaliseeriad on sageli käsitletud inimese ja ruumi suhteid, esitades samas küsimusi maalikunsti võimaluste kohta pärast „pildilist pööret“, mil maailma tajutakse esmajoones piltide kaudu.

Nomineeris Tartu Kunstimuuseum.